17. listopadu tomu bude dvacet let, co se začal hroutit režim, který podle přání otců bolševické revoluce měl vládnout na celém světě.

Nemá smysl uvažovat, proč se režim zhroutil, důležité je, že se tak stalo. Na stránkách FOLKtimu rovněž nemá smysl psát oslavné či kritické články, že se vlastně nic nezměnilo, či že je ještě hůř, než bylo před rokem 1989.

Pro názornost se spíše přenesme s časopisem FOLKtime, kdyby pádu komunismu nebylo:

Protože se nepodařilo získat devizové krytí, vycházel by časopis v tištěné cyklostylové podobě pod dohledem ÚV Socialistického svazu mládeže s povinným zřizovatelem, například jako časopis Závodního klubu pracujících státního podniku Tatra Smíchov. Protože předběžná cenzura v té době právně neexistovala, šéfredaktor schválený ZO KSČ zřizovatele by se pravidelně scházel s ostatními soudruhy šéfredaktory na pravidelných poradách na OV KSČ, kde by řešil oprávněné stížnosti pracujících s návrhy na kádrové a pracovní postihy.

Samozřejmou součástí chodu časopisu by byl bilancovaný příděl papíru na základě státního plánu promítnutého směrem dolů.

Časopis by pořádal ve spolupráci a za finančního přispění SSM a ZO ROH patronátního závodu hudební festival. Seznam účinkujících i seznam skladeb by byl podroben předem projednání a schválení na OV SSM, jehož by se účastnil soudruh z OV KSČ.

Kapela či účinkující, kteří by neměli zřizovatele a prokázanou kvalifikaci po povinných přehrávkách, by byli z účasti na festivalu vyloučeni.

Čestnými hosty festivalu by byl soudruh z OV SSM a nenápadný pán, který by se viditelně nudil a občas si něco napsal. Festival by musel být připraven i na telefonická, či jiná, nikoliv písemná, doporučení, že kapela či účinkující sice mají předpoklady, ale není politicky únosné aby hráli, protože například babička kytaristy emigrovala do Vídně.

Dále bychom byli upozorněni na vhodnost zahraničního hosta, například moskevského vokálního souboru Komsomolu Veselí chlapci.

Tak by asi fungoval náš časopis, kdyby se, slovy Honzy Vyčítala, před dvaceti lety „ten hliněnej kolos nesložil“. Ať je to jak chce, svoboda je krásné slovo!